

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.05.1998, sp. zn. 3 To 1146/97, ECLI:CZ:KSCB:1998:3.TO.1146.1997.1

Číslo: 66/1999

Právní věta: Jednočinný souběh trestných činů porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 tr. zák. a porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák. je vyloučen. Naplňuje-li jednání pachatele znaky obou těchto trestných činů, posoudí se jen podle ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák., které je k ustanovení § 150 odst. 1 tr. zák. ve vztahu speciality.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 13.05.1998

Spisová značka: 3 To 1146/97

Číslo rozhodnutí: 66

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Souběh

Předpisy: 140/1961 Sb. § 127 odst. 1
§ 150 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 66

Jednočinný souběh trestných činů porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 tr. zák. a porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák. je vyloučen. Naplňuje-li jednání pachatele znaky obou těchto trestných činů, posoudí se jen podle ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák., které je k ustanovení § 150 odst. 1 tr. zák. ve vztahu speciality.

(Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 5. 1998 sp. zn. [3 To 1146/97](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil k odvolání obžalovaných rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 1997 sp. zn. 2 T 62/96 a znovu rozhodl rozsudkem tak, že obžalované uznal vinnými a uložil jim trest.

Z odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 4. 6. 1997 sp. zn. 2 T 62/96 byli obžalovaní H. A. a A. G. uznáni vinnými trestnými činy porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 tr. zák. a porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák. Trestných činů se měli dopustit tím, že v přesně nezjištěné době počátkem roku 1995 zakoupil obžalovaný H. A. od neznámého dodavatele 2054 bavlněných pulovrů v ceně 1 DM za jeden kus s tím, že je společně s obžalovaným A. G. prodají M. O. za cenu 20 DM za jeden kus. Za tímto účelem je dopravili do Českých Budějovic, přičemž oba byli srozuměni s tím, že bavlněné pulovry byly neprávem označeny ochrannou známkou firmy W. se sídlem v SRN v městě M., která má svou ochrannou známku řádně mezinárodně registrovanou v souladu s mezinárodními úmluvami u Německého patentového úřadu a Úřadu průmyslového vlastnictví ČR, a že uvedené výrobky mohou klamavě budovat domněnku, že pocházejí od tohoto výrobce.

Oba obžalované uznal krajský soud vinnými stejným skutkem jako soud prvního stupně, avšak kvalifikoval tento skutek jen jako trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 tr. zák.

Lze plně souhlasit se závěry okresního soudu, že oba obvinění tím, že porušili svým jednáním výhradní práva k ochranné známce ve zjištěném rozsahu, přičemž měli v úmyslu tímto jednáním dosáhnout společně neoprávněný prospěch kolem 700 000 Kč, naplnili znaky jak skutkové podstaty trestného činu porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák., tak skutkové podstaty trestného činu porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 tr. zák. Porušování práv k ochranné známce je totiž také porušování závazných pravidel hospodářského styku stanovených obecně závaznými předpisy ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák., které, pokud jde o oblast obchodování, chrání společnost zejména před nekalosoutěžními jednáními, jak jsou vymezena zejména v obchodním zákoníku v ustanoveních uvedených pod § 44 – § 52. Konkrétně jde v takovém případě o ustanovení § 48 obchodního zákoníku – parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele. Rozsahem porušování těchto pravidel hospodářského styku, jakož i zamýšleným získáním neoprávněných výhod naplnili obžalovaní i další znaky trestného činu podle § 127 tr. zák., které tato skutková podstata obsahuje navíc oproti ustanovení § 150 tr. zák., a to znaky záležející v tom, že pachatel porušuje pravidla hospodářského styku závazným způsobem, a dále v úmyslu ve značném rozsahu opatřit sobě nebo jinému neoprávněné výhody. Jde-li o neoprávněné výhody materiální povahy, které lze vyčíslit v penězích, jsou dosaženy ve značném rozsahu ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák., získá-li je pachatel ve stejné výši, již se podle § 89 odst. 14 tr. zák. rozumí značná škoda (č. 46/1995 Sb. rozh. tr.).

Nelze však souhlasit s názorem okresního soudu, že v posuzovaném případě jde o jednočinný souběh uvedených trestných činů. Právě naposled uvedené dva znaky, které obsahuje ustanovení § 127 odst. 1 tr. zák. navíc, zužují tuto skutkovou podstatu v poměru ke skutkové podstatě trestného činu podle § 150 tr. zák., která je neobsahuje, tak, že je vůči ní ve vztahu speciality, což je podle teorie trestního práva jeden z důvodů vyloučení jednočinného souběhu. V takovém případě je možno posoudit jednání, která naplňují znaky trestných činů, které jsou v uvedeném vztahu, jen podle ustanovení o trestném činu speciálním.